

Sygnatura akt VI Ka 600/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **8 grudnia 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Ewa Trzeja-Wagner (spr.)

Sędziowie Grażyna Tokarczyk

Krzysztof Ficek

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Marcina Bąka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2020 r.

sprawy **K. G.** ur. (...) w Ś.,

syna J. i T.

skazanego w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 23 czerwca 2020 r. sygnatura akt VI K 398/19

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 600/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 23 czerwca 2020 r., sygn. akt VI K 398/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**0.12.1. Ustalenie faktów**

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		K. G.	skazany był wielokrotnie karany	dane o karalności skazanego	k. 108 – 110
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	Dane o karalności skazanego.	Dokument nie budził wątpliwości co do swojej autentyczności i prawdziwości.

<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1	rażąca niewspółmierność kary łącznej pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd odwoławczy uznał, iż wymierzona skazanemu kara nie nosi znamion rażącej surowości. Oceniając tę kwestię pamiętać należy, że rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w</p>		

sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo SN (por. III KR 254/73, OSNPG 1974, nr 3-4, poz. 51 i aprobatę tego stanowiska: M. Cieślak, Z. Doda, Przegląd orzecznictwa, Pl. 1975, z. 3, s. 64). Sąd pierwszej instancji zastosował zasadę mieszaną, określając wymiar kary łącznej poniżej, określonej ustawowo, górnej granicy kary łącznej pozbawienia wolności. Łączeniu podlegała uprzednio wymierzona kara łączna oraz inne kary jednostkowe pozbawienia wolności. Dolną granicę kary łącznej zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 18 kwietnia 2019 r. sygn. akt K 14/17 (OTK-A 2019/18, Dz.U.2019/858, www.trybunal.gov.pl) wyznaczała kara jednostkowa 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie VI K 484/16 Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach. Wypowiedział się bowiem Trybunał, że art. 86 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600, z późn. zm.) w zakresie, w jakim różnicuje sytuacje osób, wobec których zastosowanie miała już wcześniej instytucja kary łącznej, od osób, co do których ta instytucja zastosowania nie miała, w ten sposób, że umożliwia w stosunku do tej pierwszej kategorii osób podwyższenie dolnej granicy kary łącznej, a także orzeczenie kary rodzajowo surowszej, tj. kary 25 lat pozbawienia wolności, jest niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Środek odwoławczy nie odnosi się do żadnych okoliczności, które w świetle wypracowanych przez doktrynę i orzecznictwo zasad wymiaru kary łącznej i art. 85a k.k. należało wziąć pod uwagę. W tej

<p>mierze należy poprzeć stanowisko Sądu Rejonowego w szczególności brak ścisłego związku czasowego i przedmiotowego wskazujący na wysoki stopień złej woli i brak poszanowania porządku prawnego, nie wykorzystanie orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.</p> <p>Zważywszy więc, że w procesie wymiaru kary łącznej sąd a quo nie był uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły w podstaw wymiaru kar podlegających łączeniu, zaś związek przedmiotowo – podmiotowy między poszczególnymi czynami uzasadniał zastosowanie zasady mieszanej, nie ma podstaw do uznania, by orzeczona kara łączna była rażąco niewspółmiernie surową.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku poprzez orzeczenie kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W procesie wymiaru kary łącznej Sąd Rejonowy uwzględnił należycie wszystkie okoliczności mogące mieć wpływ na wymiar tej kary, a orzeczona kara łączna nie jest rażąco surową, ani tym bardziej rażąco niewspółmiernie surową.</p>		

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE	
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.		Przedmiot utrzymania w mocy
0.1wyrok utrzymany w mocy w całości		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zarzut apelacyjny okazał się niezasadny z przyczyn wskazanych wyżej i z tego powodu nie mógł być uwzględniony. Sąd meriti prawidłowo ocenił, że w wypadku skazanego należało zastosować przy wymiarze kary łącznej zasadę asperacji.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.		Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany		

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt 2	Skazanego z uwagi na fakt, że przebywa w zakładzie karnym oraz jego sytuację majątkową należało zwolnić od ponoszenia wydatków.

1PODPIS

ZAŁĄCZNIKI

do uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 8 grudnia 2020 r.,

sygn. akt VI Ka 600/20

0.1 Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	skazany K. G.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wymiar kary łącznej		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art.438 pkt 1 k.p.k.– obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k.– błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k.– rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art.439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana